

התאספו נא כולכן – צולעות, חסרות שיניים

שלושה שירים

מליטאית: סיון בסקין

ילידת 1986, גדלה בקובנה (קאונס) ומתגוררת בוילנה. דוקטור לפילולוגיה ליטאית, משוררת, מבקרת ומורה לקולנוע. ספרה הראשון ראה אור ב־2017. שיריה תורגמו עד כה לאנגלית ולפולנית.

דיכאון וגבר

יְקִירִי, רְאִיתִי אֶת עֵוִיתוֹת פְּנֵיךְ,
רְאִיתִי כַּמָּה זַעַם וְכַמָּה
תּוֹכְחָה הִבַּאתְ לִי, כַּמָּה לַחֵץ
הַסֵּתֶתָר מֵאַחֲרֵי הַקֶּשֶׁת שֶׁל הַצֵּלַע הַחֲמִישִׁית,
כַּמָּה חֲזָקוֹת הֵן נְקִישׁוֹת כְּלִיא בְּרִקְיָה,
אִיךָ מֵתַנַּדְנָדִים הַתְּרִיסִים בְּרוּחַ פְּרָצִים,
יְקִירִי, אֶתְּה רוֹאָה אוֹתִי מְקִיאָה,
אוֹתִי מֵתַבְּיֶשֶׁת, אוֹתִי בּוֹכָה וְלֹא
יְכוּל לְהִבִּין, לְהִתְעַשֵּׂת לֹא יְכוּל –
הַסֵּר הָאוֹנִים הֵנָּה, שְׁעַר דְּבִיק מִמָּרָה,
חֲלָצָה מְלַכְלַכֶּת, הַנְּבִיחוֹת הַלָּלוּ,
הַנְּדָנוּד, הַזְּמוּזוּם,
עֲרַמַת כְּלִים בְּכִיּוֹר, קוֹרֵי עֲכָבִישׁ,
כְּדוֹרֵי אָבָק, יֶלֶד לֹא רְחוּץ –
יְקִירִי, אֲנִי יְכוּלָה
לְהִבְטִיחַ לָךְ דְּבַר אֶחָד – אַחֲרֵי כָּל זֶה,

אם יַעֲמְדוּ בְּזֶה עֵינֶיהָ, כְּלִיֹּתֶיהָ, כְּבִדָּהּ,
אם נִשְׂרָד,
לא תִצְטָרֵךְ עוֹד לִפְקֶקֶק בְּאַהֲבַתְךָ אֵלַי.

לסבתא

כְּמוֹ שְׂאֵת שְׂרֻטַת בְּצַפְרֵינֶיךָ אֵת קִלְפַת הַלְּבָנָה הַקְּפוּאָה,
אֲנִי שׁוֹרְטֶת אֵת עֲצָמֵי בְּמַחְרָשׁוֹת הַרוּחֹת, בְּקוֹל פְּצוּעַ,
כְּמוֹךָ, מְבַכָּה אֵת בְּנֵי שְׁנוּלֵד מַת, כְּמוֹךָ –
בְּטוֹנְדְרָה חֶסֶרֶת הַרְחָמִים, בְּבִקְתָהּ הַמְקַשְׁטֶת
בְּתַפְרִים שֶׁל יַעַץ – אֲנִי רוֹאָה בְּרִיוֹן מֵתִקְרָב, –
אֲנַחְנוּ נִמְצָץ לּוֹ בְּתַמּוּרָה לְפָרוּסַת לֶחֶם לִילְדֵינוּ
הַחַיִּים (כֶּבֶד כּוֹאֵב מְאַחֲרֵי הַצֵּלַע הַחֲמִישִׁית,
כֶּבֶד מְצִיץ בְּרוּזוֹן הַמְכַנְסִים), כְּמוֹךָ – בְּצַחֹק הַגְּרוּנִי,
בִּילָלַת הַלֵּב אֲסַפֵּר אֵת הַכֹּל, אֲנִי עוֹקֶבֶת אַחֲרֵי עֲצָמֵי,
כְּמוֹךָ, אֲבַדְתִּי כְּמַעֵט אֵת כָּל מַה שְׂאֵפְשֵׁר לְאַבֵּד,
שְׁלֹא הִיָּה לִי אֵף פַּעַם – נִשְׂאֲרַתִּי אֲנִי לְבַדִּי, אֲנִי שְׁלֹנוּ,
יְרֻשֶׁת גֵּן עֵדֶן הָאֲרוּרָה, שְׁשֻׁרְדָה
אֲפִלוּ אַחֲרֵי רְדוּקְצִיָּה פְּנוּמְנולוֹגִית – הַתּוֹדָעָה הַמְטַנְפֶת הַזֹּאת,
לא מְפַסְדֶת, לא מְרוּחֶת, לא מְשַׁגֶת –
זֶה לְמָה כּוֹאֵב.

שד

מְהֵרוּ, נְשִׁים שְׁלֵי, הִנֵּה – חֶדֶר, הִנֵּה – גִיר, הִנֵּה – רִיחַ עֲנָפֵי אֲשׁוּחַ. הַתְּאֲסָפוּ נָא כָּלֶכֶן –
צוֹלְעוֹת, חֶסֶרוֹת שְׁנַיִם, רֹאשׁ, רִגְלַי, עוֹרוֹת, אֱלֹהֵי שְׁהַפְּלוּ מְרַחֵם אֲמֹן, שְׁמַרְקוּ
אֵת עֵבְרוֹן, כָּל אֱלֹהֵי שְׁפִכּוּ כִּי אֲרַנֵּב כְּרִסֵּם אֵת עֲגִיוֹת הַקֹּדֶשׁ, כָּל מִי שְׁנִדְנְדוּ אֵת
עֲרִיסוֹת יְלִדֵיהֶן –
נוֹמָה נוֹם, נוֹמָה נוֹם, נוֹמָה נוֹם – כָּל מִי שְׁעִזְבוּ הַכֹּל, נַעֲזְבוּ, מְדִיאֹת,

מדוֹזוֹת, הָרוֹת, הַטִּירוֹת, כָּל הַמְלָצְרִיּוֹת שֶׁל תַּחֲנוּת מְרֻכְזוֹת, כָּל מוֹכְרוֹת הַחֹרִים
בְּעֵשָׂרִים סוּ בְּלִבָּד,
כָּל הָאֲנָאֵלֶפֶיִתִּיּוֹת, חֲסֵרוֹת הַנְּחָלָה, הַמְנַגְנוֹת עַל קְלִידֵי רוֹכְסָנֵי הַגְּבָרִים – בּוֹאוּ כְּלָכֵן.
כִּי הַשָּׁעָה שֶׁלֹּשׁ מֵתְקַרְבֶּת,
וְהַתְּרַנְגוֹל עוֹד לֹא שָׁר, הוּא מְדַדָּה. הוּא גוֹרֵר אֶת רַגְלָיו. וְאֲנִי לֹא רוֹאֶה מִבְּעַד לְעַפְעָפִי
הַנְּפוּלִים,
נָשִׁים, קָחוּ גִירִים, כְּבֹר הַגִּיעָה הָעֵת לְסִיד אֶת הַהִיסְטוֹרִיָּה הַזֹּאת, צִירוּ מֵעַגֵּל
שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים, כְּבֹר הַגִּיעָה הָעֵת לְהַשְׁלִיךְ הַכְּפָפָה, לוֹמֵר לְחֹשֵׁי כְּשׁוּפִים – חֲפְשִׁיָּה,
חֲפְשִׁיָּה, חֲפְשִׁיָּה.